

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 11: Forslag til lov om ændring af lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven) og lov om fordeling mellem staten, kommunerne og amtskommunerne af skatnedslaget som følge af personskattelovens skatteloft. (Ændring af det skrå skatte-loft for indkomståret 1996 m.v.).
Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 5/10 95. Første behandling 10/10 95. Betænkning 12/10 95. Anden behandling 24/10 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 63 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 50 (V, KF, FP og DF).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 29: Forslag til lov om ændring af lov om butikstid m.v.
Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 10/10 95. Første behandling 12/10 95. Betænkning 12/10 95. Anden behandling 24/10 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 102 stemmer (S, V, KF, RV, FP, EL, CD og DF); 10 (SF) stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 34: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 11/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget, således at adgangen til fradrag på maksimalt 10.000 kr. på disse såkaldte forsørgelseskontrakter ophæves.

Vi har via undersøgelser i de forskellige skattevæsenere og i ministeriet kunnet konstatere, at en langt overvejende del af pengene sendes til udlandet. Der er højst 2 pct. danskere, der benytter ordningen.

Det er – skal det da siges – stadig væk efter gældende regler tilladt at sende penge til udlandet, men der kan blot ikke længere foretages skattemæssige fradrag.

Vurderingen går på, at det vil berøre 15.000-20.000 personer, og vi har også kunnet konstatere, at antallet af personer, der opretter forsørgelseskontrakter, har været stigende, efter at bistandshjælpen er blevet forhøjet og gjort skattepligtig, og dermed er der flere, der har mulighed for at udnytte de skattemæssige fradrag.

Der er også konstateret en stribe af misbrug omkring ordningen, mangelfuld dokumentation, og at pengene tilsyneladende i stort omfang er vendt tilbage til landet. Der er foreta-

get undersøgelser bl.a. af skattevæsenet og ligningsmyndighederne i Hillerød, hvor 82 pct. af forsørgelseskontrakterne enten har måttet nægtes eller måttet ændres. Den tilsvarende procent for ligningsmyndighederne i Helsingør er på 72.

Så vi kan støtte lovforslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Det er med stor tilfredshed, at Venstre hilser skatteministerens forslag om ophævelse af muligheden for at oprette de såkaldte forsørgelseskontrakter velkommen.

Reglerne om de her fradrag har jo igennem en længere årrække givet anledning til masser af problemer rundt omkring i kommunernes ligningsafdelinger. De intentioner, der oprindeligt lå bag muligheden for at lave en forsørgelseskontrakt, var jo i virkeligheden gode nok. Det var jo onkel Viggo, der kunne hjælpe sin ubemidlede nevø med studierne, men tiderne har ændret sig, og nu får nevøen jo nok statens uddannelsesstøtte.

I 1980'erne blev reglerne ændret, sådan at der blev indført et maksimumsbeløb på 10.000 kr. på en kontrakt. Men som jeg nævnte, har der vist sig store administrative problemer med fradraget, primært fordi det helt typisk har vist sig, at betalingerne er gået til udlandet, og det er vel ikke for meget at sige, at der er blevet svindlet med fradragene igennem de senere år.

Ministeren var jo i sidste folketingssamling i samråd i Skatteudvalget for at redegøre for de undersøgelser, der var sat i gang rundt omkring i forskellige kommuner. Det viste sig jo også af de tal, skatteministeren lagde frem, at i nogle kommuner var omkring 80 pct. af forsørgelseskontrakterne blevet underkendt.

Det har også vist sig, at selv om man i ligningsafdelingerne har stillet meget strenge krav til formel dokumentation af fradraget, er pengene ad fuldstændig ukontrollable kanaler kommet tilbage til Danmark til den person, som har afsendt dem.

Jeg er overbevist om, at det provenu på omkring 75 mio. kr., som skatteministeren forventer i bemærkningerne til forslaget, vil vise sig at være i underkanten.

Jeg synes da også, at det er værd at bemærke, at den administrative byrde rundt omkring i kommunerne på 40 årsværk, som man forventer at kunne spare, vel heller ikke er til at kimse ad.

Så jeg vil sige til skatteministeren: Bedre sent end aldrig!

Gitte Seeberg (KF):

Jeg skal ikke gentage alt, hvad Venstres ordfører har sagt her, men jeg kan sige, at det her jo er en sag, som vi selv var med til at rejse sidste år, og Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Der er ganske enkelt for mange misbrugstilfælde, som vi også så med den rapport, som blev udarbejdet af Skatteministeriet.

Jeg er også enig i ministerens bemærkninger om, at tiden er løbet fra forsørgelseskontrakter. Nu er der både SU og andre sociale ydelser at få, og i det hele taget er tiden løbet fra disse kontrakter.

Vi støtter lovforslaget.

Jes Lunde (SF):

SF støtter også lovforslaget.

Vi kan ikke forsvare et fradrag, hvor der er så store misbrugsprocenter, som der har vist sig her. Når skattevæsenet i flere kommuner underkender 83 pct. og 72 pct. og lignende høje procenter af de fradrag, der er foretaget under den her lovgivning, kan den ikke forsvares.

Det har jo også vist sig, at det simpelt hen er vanskeligt at kontrollere, om der er en reel forsørgelseskontrakt, eller om det bare er noget med, at man sender pengene til en fiktiv konto et sted i udlandet for så senere selv at score kassen. Vi har i hvert fald hørt nogle historier i pressen om, at den slags trafik er foregået. Jeg tror, det var sidste sommer, der var en historie fremme om, at et advokatfirma tilbød at organisere systematisk skatteunddragelse på den her måde.

Vi er godt klar over, at der selvfølgelig er nogle, som bruger det reelt. Det er nok især nogle udlændinge, der er her i landet, som virkelig bruger det reelt til at forsørge ældre slægtninge derhjemme. Det er selvfølgelig en skam, at de bliver ramt af, at der har været så massivt et misbrug. Jeg tror ikke, vi kan gøre meget ved det. Man må sige, at de jo stadig væk har muligheden for at sende pengene hjem; det bliver jo ikke forbudt med det her. Det er jo kun et spørgsmål om, hvorvidt danske skatteydere skal medfinansiere det, og vi kan altså ikke med de misbrugsprocenter, der har været, forsvare, at danske skatteydere skal drages med ind i det.

Så vi støtter, at paragraffen her forsvinder fra skattelovgivningen.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre støtter, at fradragsretten for løbende ydelser bliver afskaffet. Det er ikke noget, vi gør med stor fornøjelse. Det er en ordning, som har været til stor gavn for mange ældre mennesker i de lande, hvorfra vi har modtaget indvandrere, og der er mange personer, som har brugt denne mulighed for at forsørge deres forældre. Over for dem beklager vi, at vi ikke kan være med til at fortsætte disse ordninger, men vi kan ikke forsvare at have ordninger, som unddrager sig enhver kontrol, og som, når de bliver kontrolleret, viser sig at blive misbrugt i ganske omfattende grad.

Der er ikke noget at gøre ved det. Vi vil være nidkære over for alle, der misbruger vores skattesystem, uanset hvilken farve de har, og hvilken nationalitet de har. Sådan er vilkårene, og det må vi også være med til at håndhæve her i Folketinget.

Så Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Lad mig starte med det positive: Regeringen skal have tak for endelig at have indset, at dette lovforslag er en nødvendighed, og at den eneste holdbare måde at få fjernet den åbenlyse misbrugsmulighed på er at få adgangen til disse forsørgelseskontrakter helt ophævet.

Fremskridtspartiet skal således tilkendegive glæde over forslaget og vilje til at sørge for en hurtig behandling, og endelig skal vi med glæde stemme for forslaget ved dets tredje behandling.

Men – for der er et men – det er jo faktisk pinligt, at der skulle gå hele 10 år, før det gik op for regeringen, at det her forslag er en nødvendighed. I 10 år har Fremskridtspartiet stået fuldstændig alene, når vi har udtalt vores modstand mod skattefradrag for forsørgelseskontrakter. I 10 år er Fremskridtspartiet blevet tillagt helt urimelige motiver, når vi har påpeget det misbrug, som reelt finder sted.

Når Fremskridtspartiet påpegede, at misbruget fandt sted, blev vi beskyldt for at generalisere på baggrund af nogle enkelte tilfælde, og når en bankmand påpegede, at han havde kendskab til et omfattende misbrug, fik han mundkurv på.

Der har med andre ord været advarsler nok om disse horribile forhold, men igen og igen har regeringen og alle med de politisk korrekte meninger afvist at ville gøre noget ved problemet. Når problemet blev rejst, blev det dels hævdet, at det var minimalt, og dels blev vi i Fremskridtspartiet beskyldt for racistiske undertoner; og det er jo helt forkert.

Vi har nu forslaget foran os, og hvorfor har vi så det? Jo, fordi Told- og Skattestyrelsen med ministerens egne ord har konstateret et – og jeg citerer fra bemærkningerne til lovforslaget:

»... misbrug af fradraget i et omfang, som må anses for uholdbart.«

Det er helt rigtigt, og det har vi i Fremskridtspartiet været klar over og har påpeget igennem 10 år.

Det viser sig nu, at myndighedernes ressourcforbrug på disse kontrakter har været så stort, at ca. 40 årsværk kan undværes i skatteadministrationen. Det er jo helt fantastisk; det burde vi have gjort for længst.

Og provenumæssigt forventes der et merprovenu på 75 mio. kr. Der har virkelig været tale om et uholdbart misbrug. Tænk om Folketingets flertal havde haft politisk mod for 10 år siden, ja, så havde vi i dag været 500 mio. kr. rigere. Der må være nogle, som er flove over, at den politiske berøringsangst over for Fremskridtspartiets forslag igen har kostet skatteyderne endda meget, meget store summer.

Men som sagt indledningsvis: Vi skal glæde os over det positive; vi skal glæde os over, at forslaget nu endelig er der.

Og jeg kan sige, at vi fra Fremskridtspartiets side vil støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Som bekendt er Enhedslisten generelt imod de mange snørklede fradragsmuligheder, der findes i vores skattesystem, og vi er da også positive over for at fjerne det her fradrag.

Dog vil vi godt sige, at det er bemærkelsesværdigt, at der netop på det her område kan skaffes bred tilslutning til en ophævelse.

Det er forholdsvis få personer, 15.000-20.000, der benytter sig af fradraget. Og der er tale om små beløb på op til 10.000 kr. om året, altså en relativt lille sag, når vi ser på, hvor meget den i øvrigt er blevet misbrugt ude omkring i debatten.

Vi så meget hellere, at man i stedet for at starte med sådan en lille sag tog fat i de store, meget dyre og meget mere entydigt asociale fradrag.

Enhedslisten har ved flere lejligheder påpeget den sociale skævhed og det meget kostbare fradrag, der er ved indbetalinger på private pensionsordninger. Det er et forslag, vi vil vende tilbage til i forbindelse med finanslovforhandlinger. Og vi håber, at man på samme måde som her vil være opmærksom på misbrug og på utilsigtede virkninger.

Det er altså typisk – sådan må vi desværre konstatere det – at mens velbæjærgedes fradrag får lov til at fortsætte og bliver udvidet med skattefrie gaver og ekstra mulighed for at arve, uden at der betales skat, ja, så kan der altså her samles flertal for et indgreb, der bl.a. rammer mennesker, der er kommet hertil fra udlandet, og som forsørger deres familie i hjemlandet. Der er tale om lande, som et flertal her i Tinget jo desværre gør alt for at begrænse yderligere søgning fra, hvad enten det er som indvandrere eller som flygtninge.

Selvfølger er der sket misbrug – det kan vi se – og selvfølgelig skal misbrug stoppes, men vi vil altså også være opmærksomme på, at man ikke i urimelig grad rammer personer og familier, der har holdt sig til lovens oprindelige ånd. Her tænker jeg f.eks. på indvandrere fra Indien, der forsørger forældrene derhjemme i Indien. Det er vel ikke lige dér, vi skal skære ned.

Så hvis der er utilsigtede virkninger – og det tror vi der er – af dette forslag, vil vi også være indstillet på at kigge på ændringsforslag under udvalgsbehandlingen. F.eks. har vi noteret os, at der i forslaget fastholdes mulighed for et fradrag, når det indgår som led i et generationsskifte i landbruget.

Muligvis kunne man overveje, om vi ikke i forhold til indgåede kontrakter skulle lave en overgangsordning, sådan at de kontrakter, der i dag er indgået f.eks. mellem en indvandrerfamilie og forældrene i hjemlandet, kan få lov at fortsætte, men at der altså er stop for nye kontrakter.

Det er sådan nogle ting, vi godt vil være med til at diskutere under udvalgsbehandlingen, men som udgangspunkt er vi altså indstillet på at støtte lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

I CD støtter vi lovforslaget.

Vi synes, det er et godt forslag, ministeren her har lagt på Folketingets bord. Vi ved, at der har været utrolig store problemer med at kontrollere de beløb, der blev sendt ud af landet til de ydelser, som man havde forpligtet sig til.

Vi i CD er utrolig glade for, at ministeren har været så elskværdig at lade generationsskiftet i landbruget være, således at de tosidige kontrakter stadig væk gælder, og at det kun er de ensidige, vi her stopper.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en særdeles positiv modtagelse af forslaget.

Til hr. Frank Aaen, som antyder muligheden af, at man kunne lave overgangsordninger, vil jeg sige, at det har jeg selvfølgelig også selv været inde på at overveje. Det er i sidste instans et spørgsmål om afvejning af på den ene side hensynet til de folk, som har indgået sådan en kontrakt i forventning om, at der kan være fradraget i 10 år – i en række af kontrakterne er der indgået forbehold for, at skatten bliver ændret – og hensynet til, at vi i så fald i en årrække stadig væk ville skulle leve med en række uregelmæssigheder.

Det vil i givet fald skulle følges op med at binde kontrolressourcer til det, kontrolressourcer, som med stor fordel kunne bruges til mere interessant og spændende arbejde som f.eks. kontrol med – som hr. Frank Aaen selv er inde på det – om de ordninger i det mindste bliver overholdt.

Så det er en reel afvejning: Skal vi fortsætte med at bruge ressourcer i en årrække fremover af hensyn til nogle personer, som har haft nogle forventninger om, at det her ville kunne foregå i meget lang tid, eller skal vi bruge disse kontrolressourcer i efter min opfattelse langt bedre øjemed?

Men jeg skal som sagt takke for modtagelsen af lovforslaget og ser frem til og håber på en hurtig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**8) Første behandling af lovforslag nr. L 35:
Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven.
(Grænsegængere).**

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 11/10 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Lovforslaget skal ses med baggrund i to EU-domme vedrørende borgere, som har en hovedindkomst i et andet land, og det vil her typisk sige grænsegængere – hvilket også er lovens undertekst – der har minimum 75 pct. af deres arbejdsindkomst i et naboland.

De optræder i dag som det, man kalder begrænset skattepligtige, og det vil sige, at de betaler fuld skat i eksempelvis Danmark, hvis det er tyskere, det drejer sig om, men de har stærkt begrænsede fradragsmuligheder, nemlig kun fradragsmuligheder, der relaterer til arbejdsindkomsten, såsom befordringsfradrag og fagforeningskontingent, mens alle de ligningsmæssige fradrag, som vi kender, ikke kan benyttes i den situation.

Til gengæld har man så igennem en årrække opereret med et grænsegængerfradrag, der skulle tage lidt af brodden af denne lidt skæve skattemæssige stilling, de er kommet i, og dette grænsefradrag beløber sig til det dobbelte personfradrag. Alligevel må man nok erkende, at der er en uforholdsmæssig skæv beskatning af disse mennesker.

De nye domme i EU, som vi nu skal indrette vores skattelovgivning efter, giver mulighed for at vælge mellem enten at fortsætte den hidtidige ordning eller vælge en rent dansk beskatning, sådan at man kan benytte de ligningsmæssige fradrag, som vi kender. Til gengæld opererer den danske skattelov jo ikke generelt med grænsegængerfradrag, så hvis man vælger den danske model hundrede procent, bortfalder grænsegængerfradraget.

Skønsmæssigt drejer det sig om ca. 1.000 personer, og det er folk, der bor på den tyske side af grænsen og har arbejde i Danmark.

Ikrafttrædelsestidspunktet er lidt specielt, for man må jo sige, at loven har fungeret i en årrække. Her i lovforslaget anbefales det, at man går 3 år tilbage, da 3 år er genoptagelseskriteriet efter

en skattedom f.eks. Så det bliver altså med tilbagevirkende kraft fra 1992, og sager kan efter ansøgning tages op inden for dette tidspunkt.

Med baggrund i disse kendsgerninger kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Skattemæssig ligestilling af grænsegængere – også kaldet vandrede arbejdstagere over grænserne – er indholdet i skatteministerens lovforslag til ændring af kildeskatteloven.

Hidtil har grænsegængere, som også hr. Erik Mortensen nævnte det – og her taler vi for Danmarks vedkommende næsten udelukkende om tyskere, der arbejder i Danmark, men bor i Tyskland – været begrænset skattepligtige i Danmark af den løn, de har tjent her i landet. Men på baggrund af en EF-Domstolsafgørelse i den såkaldte Schumacker-sag er Danmark retligt forpligtet til at følge de retningslinjer for overholdelse af EU-retten fastlagt i dommen, selv om sagen jo ikke involverede de danske regler for beskatning af de begrænsede skattepligtige. Derfor dette forslag fra skatteministeren.

Ved den begrænsede skattepligt forstås en helt almindelig beskatning efter gældende danske regler, men med begrænsede fradragsmuligheder: Der gives kun fradrag for de udgifter, der vedrører den danske indkomsterhvervelse. For at afbøde de værste konsekvenser af de manglende fradrag har grænsegængerne haft mulighed for at få dobbelt personfradrag uanset deres sociale status, altså uanset om de er gift eller ej.

I det forslag, skatteministeren her fremsætter, får grænsegængerne nu mulighed for at vælge mellem to forskellige beskatningsformer: enten den, der er gældende i øjeblikket, altså den begrænsede skattepligt, eller – hvis 75 pct. af den samlede indtægt optjenes i Danmark – de almindelige fradragsmuligheder, som altså giver mulighed for at fratække renter af det, det koster at have et hus, arbejdsløshedsforsikring, kapitalpensionsordninger osv. Ved valg af det sidste får vedkommende så ikke det dobbelte personfradrag.

Hvis vi kigger på, hvor mange af de ca. 1.000 grænsegængere der vil gøre brug af den nye beskatningsmulighed, er det selvfølgelig ikke nemt at sætte et nøjagtigt tal, men jeg vil da formode, at langt de fleste vil benytte sig af de nye muligheder.